

Горнина с. ж. 1) повишеніе денежнаго курса (*la hausse*): Замодоавци-ти трѣбва да ся споразумѣють помежду си общинскы за да оставятъ и лихвъ и горнинѣ на свои-ты дължници.. та да имѣ (дължници-ти) платятъ само майкѣ или и отъ неж да имѣ оставятъ. Л. Д. 1869 р. 180. 2) запросъ въ цѣнѣ, барышъ купца: Захващать да хвалять стоки-тѣ, кои-то, колкото и скажи, натоварятъ са още съ 5—6 желтици горнина. Зк. 53.

Горница с. ж. 1) верхняя часть (*против.* долница): Scott Russel смѣташе испърво само горница-та (*на Ротунда-та*), а други-те части той не зель въ внимание. Л. Д. 1874 р. 229. Съгдѣдахъ едно парче мешина за горница на единъ чепичъ и друго—за долница. *ib.* 232. Главна-та сграда, на коя-то долница е построена отъ твърдъ камакъ, а горница-та само отъ желѣзо и стѣкло. *ib.* 1876 р. 178. Ср. сл. потлесница. 2) горница (*лѣтняя комната.* Ц.): Не сж ли това баштиня горници? (*Sind das die väterlichen Säle?*). Рш. 78.

Горовѣй название села. Л. Д. 1869 р. 137. Горовѣецъ *ib.* 138.

Гороцвѣтъ с. м. название растенія *adonis vernalis*: Е гиди, сестро, свѣта Недельо! Кан си одеда, кан си шетала? Ели си въ полѣ триандафилъ брала? Ели си въ гори гороцвѣтъ брала? М. 43. Ка да сѣ става со неа, Волентъ да легна край неа, И здравъ да стана отъ неа, Ка триандафилъ во градина, Ка гороцве во планина. *ib.* 314. Камо ти китка армиганъ, Отъ гора гороцвѣтъ, Отъ полѣ триандафилъ? В. 57. *Гороцвѣтъ* цвѣтоносно и благоуханно дърво. Шк. 63. Росинь, горовъ цвѣтъ, тамо си ражда! Гн. 12. По върхѣтъ на тая планина расте махъ, гороцвѣтъ, ситна тревница и пр. З. 57. Че много, мале, обичамъ, Буките, мале, храстите, Че на хубаво меринать, На гора, мале, гороцвѣтъ. *ib.* 239. Ср. подъ ссл. вратица, оченца.

Горпина имя собств. женщины. З. 145.

Горски пр. лѣсной: (*Гора зелена*) Тебе трѣва постилаше, С горски листа покриваше. Д. 24, 40—41. Горски-ти пилци пѣяхъ. *ib.* 24, 43. Да ми видишъ войска обколила, Конь до коня, юнакъ до юнака. М. 68. Девойка ми во гори отбегла, Сѣ сторила горска яребица. *ib.* 545.

Горчевина с. ж. **Горчевинка** ум. 1) горечь: Послѣ подобнятъ десетогодишенъ животъ той ще да изгуби половината отъ своята воля, мислите му ще да отговорять съ тѣга и съ горчивина. З. 59. 2) огорченіе: Купидонъ подъ видимата сладость крые найужаснѣтъ горчевина (*les plus affreuses amertumes*). Т. 115. Тогази азъ